

Woluwe - St Pierre, 20° decembro 1911
R. V. P. 1912

Honorato Seniore Directore,

In meo praecedente epistola me scribe ullo phrase in que me da ad vocabulo «latino» sensu de latino classico + basso latino + latino med. vele + latino scientifico + latino neo-romano, etc. Isto conceptione es in modo evidente capriccio que me regretta (desidera), nam illo conduce ad indeterminatione, ad anarchia, ad discussionem sine fine.

Pro evita omni difficultate nos debe adopta principio bene definito et acceptabile pro omni interlinguista. Interlinguista es diviso concernente definitione de internationalitate. Unos vole internationalitate directo, in-mediate, sine interventione de etymologia et sine unitate organica; alteros propone de adopta lingua naturalis, homogenea et frakunde que latine es solo lingua internationali acceptabile, ubi illo es maximo internationali («en bloc»).

Oppositione inter isto principio non es irreductibile. Es possibile de applica illos ambo ad idem tempore, dum nos elige ce que es maximo internationali «in latino». Regula de Academia que concerne vocabulos anglo-latino es «excellente medio pro concilia internationalitate et latinitate».

Sed es utile de bene defini isto regula. Me observa que vos applica illo in modo latissimo; vocabulario Anglo existente in latino = vocabulario latino existente in vocabulario etymologico de anglo (amour, amateur, etc); sed non existe in anglo ullo vocabulo que habe significatione et forma de ama. In anglo ama se dice to like aut to love, et non to am aut to dim. Ergo vocabulo ama non es anglo-latino, sed latino-anglo. Es forsau bon que Academia modifia redactione de suo regula et adopta vocabulos latini existente in anglo = in vocabulario etymologico de anglo. Sed me non vult cicana (chicaner). Meo solo scopo es de fete ad vos si vos es concorde cum me super interpretatione que me expono hic; anglo latino = latino existente in vocabulario etymologico de Anglo. Nam ante incipe labore de dictionario in vocabulario interlingua, nos debe es concorde de base fundamentale que nos adopta francis-interlingua, nos debe es concorde de base fundamentale que nos adopta es: latino classico + vocabulos regulari derivato ea classico.

An es derivato ex latino: abantatico = ab-ante-atico = A. ante-avantage, I vantaggio? abanteare = A. to advance? abripere = A. to arrive, etc. In facto, omni isto vocabulo deriva ex latino, sed isto derivatio non es evidente; pro suo forma divergente isto vocabulos non es intelligibile que pro latinistas habente vasto cognoscentia de etymologia neo-romano. An de pote considera ut latino vocabulos modernus A. demand, A. favourable; illos habe significatione toto differente de illo existente in latino?

Pro evita omni inconveniente me propone de adopta cum
1° Vocabulos latino antiquo (classico), que ~~habe~~ ^{origo} in Anglo, ^{idem signi-} ^{colloquio que collegio} ^{de isto}
2° Vocabulos derivato ea latino classico, si isto derivatio es evidente
3° Vocabulos derivato ea graeco, existente in Anglo, et latine classico
significatione quam in latino classico. Me non es convicto de abantatico, abanteare, abripere, etc non es adoptato.
Adoptio de vocabulos latino cum suo significatione modernus (anglo) es evidentem, plus facile pro publico. Me observa que vos uti aliquo vice demand, da in sensu de A. to demand. An isto es bono?
pro omni latinista, si forma de vocabulo derivato es identico ad suo elemento classico. Ergo abantatico, abanteare, abripere, etc non es adoptato.

Pro vocabulis raro que defice in vocabulario anglo-latino,
meliore que nos non adopta de nunc regula certo. Quando nos habe
ista completo de isto vocabulis, nos pote examina solutione possibile. Forssan
nos non pote sequere systema absoluto, sed debe stude singulo vocabulo in particulari.

Me es felix que vos dic ad me si praecedente ideas es toto conformes
ad vestras. Prope bono labore es utile que vos es toto concorde. Et es pro me
magno auxilio, si me sci que vos es concorde.

Per exemplo, me dole de ce que me non habe idem conceptione
quam vos concernente grammatica. Me accepta vestro principio: Supprime
omni elemento grammaticale que non es necessarios. Sed me opina que
aliquo indicatione claro concernente tempore et modos de verbo es saepe
utile. Me postula que tale indicatione existe. Si vos propone adverbios aut
qualecumque vocabulis que comple idem functione quam flexiones,
me adopta vestro systema. Me non habe necesse de flexiones, sed de suis
indicationes. An vos Coquose medio certo de substitue illos. Per exemplo,
pro futuro: f'aimerai = me vade ama; conditionale: me forssan ama,
me velle ama; preterito: me tum ama, etc. Me opta que pro singulo
tempore de verbo existe ullo medio regulare et claro, non obligatorio sed
semper possibile. Es bono que vocabulis adoptato pro indica tempore de verbo
in casu de necessitate (de utilitate, aut de voluntate) es plus aut minus reserva-
to ad isto scopo. Per exemplo tunc pote indica f. alors, dum tum es
reservato pro precizare tempore de verbo sine insistere super sensu de tum =
tunc. Altros exemplo: si i significa f. aller, se pote adopta vade
cum sensu plus speciale de tempore futuro. Tertio exemplo: vol = f. vouloir
velle = conditionale, ut in anglo et germano; me velle adopta = f. adp
trair.

Me enim felix (me velle es felix) que vos adopta tale systema
in modo speculativo. Tunc fautores de flexiones grammaticale non plus
habe ullo argumento aut praebetur contra vestro philosophia grammatica.
Et es probable que illos que in initio vade abute de particularis grammaticale
speculativo adoptato, post aliquo tempore abandonat illos in futuris
casus.

Vestris devotissimo,
J. Meyerson

Pro articulis (definito et indefinito) solutione de Sr Kolosrat da
ad me completo satisfactione. Illo permittit distinctione de significacione
definito aut indefinito de substantivo; sine ute articulo definito, illo
da isem resultatam quam si ute illo. Et distinctione es constanti.